

Wielowarstwowe programy gerontologiczne w miejskiej polityce społecznej

Streszczenie

Globalizacja starzenia się populacji stawia przed społeczeństwami i jego instytucjami coraz bardziej skomplikowane pytania o aktualne oraz przyszłe warunki życia i położenie starzejącego się człowieka, mieszczące się między ograniczeniami i możliwościami jednostki i zbiorowości społecznych. na które odpowiedzi przyniosłyby dane umożliwiające konstruowanie scenariusza/scenariuszy pomyślnego starzenia się.

Odpowiedzią na te pytania powinny być programy gerontologiczne **zakotwiczone w polityce społecznej** traktowanej:

z jednej strony jako inwestycja każdego z uczestników życia zbiorowego (*także seniorów*) na rzecz innych, powracająca zyskami w sferze gospodarczej i pomyślności każdego obywatela, rodziny, państwa (*dobro indywidualne i wspólne*).

z drugiej zaś jako zapobieganie służące ograniczaniu źródeł ubóstwa i przyczyn patologii społecznej, promocji zaradności i samodzielności w rozwiązywaniu własnych problemów przez ludzi starych i ich otoczenie społeczne.

W ten sposób polityka społeczna - obok wzrostu gospodarczego - buduje spójne społeczeństwo będące wspólnotą wspierających się nawzajem członków różnych zbiorowości, biorących wzajemną odpowiedzialność za siebie.

Nie ma wątpliwości, że dalszy rozwój społeczno-ekonomiczny starzejących się społeczeństw warunkowany będzie budową programów stabilizujących jakościowo ludzką egzystencję wszystkich pokoleń. Poczesne miejsce w działaniach na rzecz poprawy i/lub utrzymania warunków i jakości życia rosnącej liczby seniorów zajmować będą w najbliższych dziesięcioleciach takie kwestie jak pomyślne (aktywne i zdrowe) starzenie się; rzecznictwo potrzeb, problemów i spraw najstarszego pokolenia; programy edukacyjne i szkoleniowe adresowane do ludzi starzejących się; upowszechnianie wiedzy o starzeniu się i starości; badania gerontologiczne i upowszechnianie ich wyników oraz poszerzanie międzynarodowej, gerontologicznej bazy informacyjnej.

Efektywność tychże zróżnicowanych form i rodzajów działań wymaga porządkującej ramy konceptualno-organizacyjnej oraz infrastruktury realizacyjnej. Autor zaproponował

zatem jako pomocnicze narzędzie adekwatnego adresowania wsparcia seniorów trójwarstwową strukturę programów gerontologicznych, zbudowaną w pierwszej kolejności na polityce społecznej na rzecz ludzi starszych, osadzonej w ustawodawstwie socjalnym, określającym zadania państwa i jego struktur w realizacji polityk sektorowych służących wyprzedzaniu zdarzeń oraz budowie adresowanych programów socjalnych na bazie posiadanych zasobów finansowo-organizacyjnych (*budżet i infrastruktura społeczna*).

Szczegółowy zestaw celów i zadań polityki senioralnej zawiera Miejska Strategia Polityki Społecznej uchwalona w listopadzie 2003 roku i stale aktualna (materiał dostępny na stronie internetowej miasta Poznania).